

Dominica secunda Octobris.

contra nos, & ignoramus quid agere debeamus. Dominus Deus, ad te sunt oculi nostri, ne pereamus. Tu scis quod cogitamus in nos: quomodo poterimus subsistere ante faciem illorum, nisi tu adjuves nos Domine.

Lectio vi.

D E inde Ptolemæus Lagi filius, post Alexandri mortem captivos inde in Ægyptum transtulit: quos eius successor Ptolemæus Philadelphus benevolentissimè inde dimisit: per quem factum est, ut Septuaginta interpretum Scripturas haberemus. Deinde contriti sunt bellis, quæ in Machabæorum libris explicantur. Post hæc capiti a Rege Alexandrie Ptolemæo, qui est appellatus Epiphanes, inde ab Antiocho rege Syriz multis & gravissimis malis ad idola colenda compulsit: templumque ipsum repletum sacrilegis superstitionibus Gentium, quod tamen dux eorum strenuissimus Judas, qui etiam Machabæus dicitur, Astiochi ducibus pulsus, ad omni illa idololatricæ contaminatione mundavit.

Tua est potentia, tuum regnum Domine: tu es super omnes Gentes: Da pacem Domine in diebus nostris. Creator omnium Deus, terribilis & fortis, jus-

tus & misericors. Da pacem. Gloria Patri. Da.

R. Dixit sol in clypeos aureos, & resplenduerunt montes ab eis: Et fortitudo Gentium dissipata est. Erat enim exercitus magnus valde, & fortis: & appropriavit Judas, & exercitus ejus in prælio. Et fortitudo.

R. Duo Seraphim clamabant alter ad alterum: Sanctus, sanctus, sanctus Dominus Deus Sabaoth:

Plena est omnis terra gloria ejus. Tres sunt qui testimonium dant in celo, Pater, Verbum, & Spiritus sanctus: & hi tres unum sunt. Sanctus. Gloria Patri. Plena.

EERIA SECUNDA.

De libro primo Machabæorum.

Lectio i. Cap. 4. f.

A Nte matutinum surrexerunt quinta & vigesima die mensis noni (hic est mensis Casleu) centesimi quadragésimi octavi anni: & obrulerunt sacrificium secundum legem super altare holocaustorum novum, quod fecerunt secundum tempus & secundum diem, in qua contaminaverunt illud Gentes, in ipsa renovatum est in canticis, & citharis, & cinyris, & cymbalis. Et cecidit omnis populus in faciem, & adoraverunt,

Infra Hebdomadam secundam Octobris. 225

sunt, & benedixerunt in celum eum, qui prosperavit eis.

R. Dixit Judas Simóni fratri suo: Elige tibi viros, & vade, libera fratres tuos, in Galilæam: ego sum, ibimus in Galaditum: Sicut fuerit voluntas in celo, sic fiat. Accingimini filii potentes, & estote parati: quoniam melius est nobis mori in bello, quam videre mala gentis nostræ, & sanctorum. Sicut.

Lectio ii.

E T fecerunt dedicacionem altaris diebus octo, & obtulerunt holocausta cum lætitia, & sacrificium salutaris, & laudis. Et ornaverunt faciem templi coronis aureis, & scutulis: & dedicaverunt portas, & pastophoria, & imposuerunt eis januas. Et facta est lætitia in populo magna valde, & aversum est opprobrium Gentium. Et stant Judas, & fratres ejus, & universa Ecclesia Israel, ut agatur dies dedicacionis altaris in temporibus suis ab anno in annum per dies octo, à quinta & vigesima die mensis Casleu, cum lætitia & gaudio.

Ornaverunt faciem templi coronis aureis, & dedicaverunt altare Domino: Et facta est lætitia magna in populo. In hymnis &

confessionibus benedicebant Dominum. Et facta.

Lectio iii.

E T edificaverunt in tempore illo montem Sion, & per circuitum muros altos, & turres firmas, nequidam venirent Gentes, & conculcarent eum sicut antea fecerunt. Et collocavit illic exercitum, ut servarent eum, & munivit eum ad custodiendam Bethstram, ut haberet populus munitionem contra faciem Idumææ.

In hymnis & confessionibus benedicebant Dominum: Qui magna fecit in Israël, & victoriam dedit illis Dominus omnipotens. Ornaverunt faciem templi coronis aureis, & dedicaverunt altare Domino. Qui magna. Gloria Patri. Qui.

FERIA TERTIA.

De libro primo Machabæorum.

Lectio i. Cap. 5.

E T factum est, ut audierunt Gentes in circuitu, quia edificatum est altare & sanctuarium sicut prius, irate sunt valde: & cogitabant tollere Gens Jacob, qui erant inter eos: & cepèrunt occidere de populo, & persequi. Et debellabat Judas filios Esau in Idumæa, & eos qui erant in Acrabathane, quia circumsedebant Israelitas, & percussit eos pla-

pa magna. Et recordatus est malitiam filiorum Bean, qui erant populo in laqueum, & in scandalum, insidiantes ei in via. Et conclusi sunt ab eo in turribus: & applicuit ad eos, & anathematizavit eos, & incendit turres eorum igni, cum omnibus qui in eis erant.

¶ Hic est fratrum amator, & populi Israel: *¶* Hic est qui multum orat pro populo, & universa sancta civitate Jerusalem. *¶* Vir iste in populo suo mitissimus apparuit. Hic est.

Lectio ij.

ET tran- sivit ad filios Ammon, & invenit manum fortem, & populum copiosum, & Timotheum ducem ipsorum: & commisit cum eis praelia multa, & contriti sunt in conspectu eorum, & percussit eos: & cepit Gazar civitatem, & filias ejus, & reversus est in Judaeam. Et congregatae sunt Gentes quae sunt in Galaad, & diversus Israelitas qui erant in finibus eorum, ut tollerent eos: & fugerunt in Dacemam munitionem. *¶* Tu Domine universorum, qui nullam habes indigentiam: voluisti templum tuum fieri in nobis: *¶* Conserva domum istam immaculatam in aeternum Domine. *¶* Tu elegisti Domine domum istam ad invocandum nomen

tuum in ea, ut esset domus orationis & obsecrationis populo tuo. Conserva.

Lectio iij.

ET miserunt litteras ad Judam, & fratres ejus, dicens: & congregatae sunt adversus nos Gentes per circuitum, ut nos auferant: & parant venire, & occupare munitionem, in quam confugimus: & Timotheus est dux exercitus eorum. Nunc ergo veni, & eripe nos de manibus eorum, quia cecidit multitudo de nobis. Et omnes fratres nostri, qui erant in locis Tubin, interfecit sunt: & captivas duxerunt uxores eorum, & natos, & spolia, & peremerunt illic fere mille viros.

¶ Aperi oculos tuos Domine, & vide afflictionem nostram: circumdederunt nos Gentes ad faciendum nos: *¶* Sed tu Domine extende brachium tuum, & libera animas nostras. *¶* Afflige opprimentes nos, & contumeliam facientes in superbiam: & custodi partem tuam. Sed tu Domine. Gloria Patri. Sed tu Domine. **FERIA QUARTA.** De libro primo Machabaeorum.

Lectio iij. Cap. 5. f.

IN diebus, quibus erat Judas & Jonathas in terra Galaad, & Simon frater ejus in Galilaea contra faciem

Prole-

Prolemaidis, audivit Josephus Zachariae filius, & Azarias princeps virtutis, res bene gestas, & praelia quae facta sunt, & dixit: Faciamus & ipsi nobis nomen, & eamus pugnare adversus Gentes, quae in circuitu nostro sunt. Et praecipit his, qui erant in exercitu suo, & abierunt Janniam.

¶ Reversus sol in clypeo aureo, & resplenderunt montes ab eis: *¶* Et fortitudo Gentium dissipata est. *¶* Erat enim exercitus magnus valde, & fortis: & appropiavit Judas, & exercitus ejus in praelio. Et.

Lectio ij.

ET exivit Gorgias de civitate, & viri ejus obviam illis in pugnam. Et fugati sunt Josephus & Azarias usque in fines Judae: & ceciderunt illo die de populo Israel ad duo milia viri, & facta est fuga magna in populo: quia non audierunt Judam, & fratres ejus existimantes fortiter se facturos. Ipsi autem non erant de semine virorum illorum, per quos salus facta est in Israel.

¶ Ornaverunt faciem templi coronis aureis, & dedicaverunt altare Domino: *¶* Et facta est letitia magna in populo. *¶* In hymnis & confessionibus benedicebant Dominum. Et facta.

ET viri Juda magnificati sunt valde in conspectu omnis Israel, & Gentium omnium, ubi audiebatur nomen eorum. Et convenerunt ad eos laeta clamantes. Et exivit Judas, & fratres ejus & expugnabant filios Esau in terra quae ad Austrum est: & percussit Chebron & filias ejus, & muros ejus & turres succendit igni in circuitu. Et movit castra ut iret in terram alienigenarum, & perambulabat Samariam. In die illa ceciderunt sacerdotes in bello, dum volunt fortiter facere, dum sine consilio exeunt in praelium.

¶ In hymnis & confessionibus benedicebant Dominum: *¶* Qui magna fecit in Israel, & victoriam dedit illis Dominus omnipotens. *¶* Ornaverunt faciem templi coronis aureis, & dedicaverunt altare Domino. Qui magna. Gloria Patri. Qui magna.

FERIA QUINTA. De libro primo Machabaeorum.

Lectio iij. Cap. 6.

ET rex Antiochus perambulabat superiores regiones, & audivit esse civitatem Elymadem in Perside nobilissimam, & copiosam in argento & auro, templumque in ea locuples

K 6 val-

valde: & illic veltmina aurea, & loricas, & scuta, quæ requit Alexander Philippi rex Macedo, qui regnavit primus in Græcia. Et venit, & querêbat capere civitatem, & deprædâri eam: & non pòuit, quoniam innòuit sermo his, qui erant in civitate: & insurrexerunt in prælium, & fugit indè, & abiit cum tristitia magna, & reversus est in Babiloniam. Et venit qui nuntiaret ei in Pèrside, quia fugât sunt castra, quæ erant in terra Juda: & quia abiit Lysis: cum virtute forti in primis, & fugatus est à facie Judæorum.

¶ Ad periat Dóminus cor vestrum in lege sua, & in præceptis suis, & faciat pacem in dièbus vestris: **¶** Concedat vobis salutem, & redimat vos à malis. **¶** Exaudiat Dóminus orationes vestras, & reconciliètur vobis, nec vos deserat in tempore malo. Concedat.

Lectio ij.

ET invaluerunt armis, & viribus, & spoliis multis, quæ cepèrunt de castris quæ exierunt: & quia diruerunt abominatiónem, quam ædificaverat super altare, & quod erat in Jerusalem, & sanctificatiónem, sicut prius, circumledèrunt muris excelsis, sed & Behstram civitatem suam. Et factum est,

ut audivit rex sermões istos, expàvit, & commòtus est valde: & decidit in lectum & incidit in languorem præ tristitia, quia non factum est ei sicut cogitabat. Et erat illic per dies multos: quia renovata est in eo tristitia magna, & arbitrius est se mori.

¶ Exaudiat Dóminus orationes vestras, & reconciliètur vobis, nec vos deserat in tempore malo, **¶** Dóminus Deus noster. **¶** Det vobis cor omnibus, ut colatis eum, & faciatis ejus voluntatem. Dóminus.

Lectio iij.

ET vocavit omnes amicos suos, & dixit illis: Recessit somnus ab oculis meis, & concidi, & corrui corde præ sollicitudine, & dixi in corde meo: In quantum tribulatiónem deveni, & in quos fluctus tristitiæ, in qua nunc sum: qui jucundus eram, & dilectus in posterâ meâ! Nunc verò reminiscor malòrum, quæ feci in Jerusalem, undè & abstuli omnia spolia aurea & argentea, quæ erant in ea, & misi auferre habitantes Judæam sine causa. Cognovi ergo, quia propèterea invenierunt me mala ista: & ecce perèro tristitia magna in terra aliena.

¶ Congregati sunt inimici nostri, & gloriàntur in virtute sua: còntere fortitudinem illò-

illò-

illòrum Dómine, & dispèrge illos: **¶** Ut cognoscant, quia non est alius qui pugnet pro nobis, nisi tu Deus noster. **¶** Dispèrge illos in virtute tua, & destrue eos protectòr noster Dómine. Ut cognoscant. *Gloria Patri. Ut cognoscant.*

F E R I A S E X T A.
De libro primo Machabèorum.

*Lectio j.**Cap. 7.*

ANno centésimo quinquagésimo primo exiit Demétrius Seleuci filius ab urbe Roma, & ascendit cum paucis viris in civitatem maritimam, & regnavit illic, & sedit Demétrius super sedem regni sui: & venerunt ad eum viri iniqui & impij ex Israël: & Alcimus dux eòrum, qui volebat fieri sacerdos. Et accusaverunt pòpulum apud regem, dicentes: Perdidit Judas, & fratres ejus, omnes amicos tuos, & nos dispèrsit de terra nostra. Nunc ergo mitte virum, cui credis, ut eat, & videat exterminium omne quod fecit nobis, & regiòibus regis: & puniat omnes amicos ejus, & adiutores eòrum.

¶ Impetum inimicòrum metimueritis: mèmores estòte, quomòdò salvi facti sunt patres nostri: **¶** Et nunc clamemus in cælum, & miserèbitur nostri Deus noster.

Lectio ij.

ET elegit rex ex amicis suis Bâchidem, qui dominabatur trans flumen magnum in regno, & fidelem regi: & misit eum, ut vidèret exterminium quod fecit Judas: sed & Alcimus impium constituit in sacerdotium, & mandavit ei facere ultiónem in filios Israël. Et surrexerunt, & vènerunt cum exercitu magno in terram Juda: & miserunt nuntios, & locuti sunt ad Judam, & ad fratres ejus, verbis pacificis in dolo. Et non intenderunt sermõnibus eòrum: viderunt enim quia vènerunt cum exercitu magno. **¶** Congregatè sunt Gentes in multitudine, ut dimicent contra nos, & ignoramus quid agere debeamus: **¶** Dómine Deus, ad te sunt oculi nostri, ne pereramus. **¶** Tu scis quæ cogitant in nos: quomòdò poterimus subsistere ante faciem illòrum, nisi tu adjuves nos Dómine.

Lectio iij.

ET convenerunt ad Alcimum & Bâchidem congregatio Scribàrum requirere quæ justa sunt: & prius Assidai qui erant in filiis Israël, & exquirebant ab

eij

eis pacem. Dixerunt enim: Homo sacerdos de semine Aaron venit, non decipiet nos. Et locutus est cum eis verba pacifica: & juravit illis, dicens: Non inferemus vobis malum, neque amicus vestris. Et crediderunt ei. Et comprehendit ex eis sexaginta viros, & occidit eos in una die secundum verbum, quod scriptum est: Carnes sanctorum tuorum, & sanguinem ipsorum effuderunt in circuitu Jerusalem, & non erat qui sepeliret.

¶ Tu est potentia, tum regnum Domine: tu es super omnes gentes: Da pacem Domine in diebus nostris. ¶ Creator omnium Deus, terribilis & fortis, justus & misericors. Da pacem. Gloria Patri. Da pacem.

SABBATO.

De libro primo Machabæorum.

Lectio i. Cap. 8.

ET audivit Judas nomen Romanorum, quia sunt potentes viribus, & acquiescunt ad omnia que postulantur ab eis: & quicumque accesserunt ad eos, statuerunt cum eis amicitias, & quia sunt potentes viribus. Et audiverunt praelia eorum, & virtutes bonas, quas fecerunt in Galatia, quia obtinuerunt eos, & duxerunt sub tributum: & quanta fe-

cerunt in regione Hispania, & quod in potestatem redegerunt metalla argenti & auri, quæ illic sunt, & possederunt omnem locum consilio suo, & patientia, locaque que longe erant valde ab eis, & reges qui supervenerant eis ab extremis terris, contriverunt, & percusserunt eos plaga magna: ceteri autem dant eis tributum omnibus annis.

¶ Resulsit sol in clypeos aureos, & resplenderunt montes ab eis: Et fortitudo Gentium dissipata est. ¶ Erat enim exercitus magnus valde, & fortis: & appropriavit Judas, & exercitus ejus in praelio. Et.

Lectio ii.

ET elegit Judas Eupoleum filium Joannis, filii Jacob, & Jasonem filium Eleazari, & misit eos Romam constituere cum illis amicitiam & societatem: & ut auferrent ab eis jugum Græcorum, quia viderunt quod in servitute premebant regnum Israel. Et abiierunt Romam viam multam valde, & introierunt curiam, & dixerunt: Judas Machabæus, & fratres ejus, & populus Judæorum miserunt nos ad vos statim vobiscum societatem & pacem, & conscribere nos socios & amicos vestros. Et placuit sermo in conspectu eorum. Et hoc

rescriptum est, quod rescripserunt in tabulis aureis, & miserunt in Jerusalem, ut esset apud eos ibi memoriale pacis & societatis.

¶ Ornaverunt faciem templi coronis aureis, & dedicaverunt altare Domino: Et facta est lætitia magna in populo. ¶ In hymnis & confessionibus benedicebant Dominum. Et facta.

Lectio iii.

BENE sit Romanis, & genti Judæorum, in mari & in terra in æternum: gladiusque & hostis procul sit ab eis. Quod si insiterit bellum Romanis prius, aut omnibus sociis eorum: in omni dominatione eorum: auxilium feret gens Judæorum, prout tempus dicitur corde pleno: & praeliis non dabunt neque ministrabant triticum, arma, pecuniam, naves, sicut placuit Romanis: & custodiant mandata eorum, nihil ab eis accipientes. Similiter autem & si genti Judæorum prius acciderit bellum, adjuvabunt Romani ex animo, prout eis tempus permiserit.

¶ In hymnis & confessionibus benedicebant Dominum: Qui magna fecit in Israel, & victoriam dedit illis Dominus omnipotens. ¶ Ornaverunt faciem templi coronis aureis, & dedicaverunt altare Domi-

no. Qui magna. Gloria Patri. Qui magna.

Ad Magnificat. Antiphona. Lugebat autem Judam Israel planctu magno, & dicebat: Quomodo cecidisti potens in praelio, qui salvum faciebas populum Domini?

DOMINICA III.

Octobris.

In primo Nocturno.
De libro primo Machabæorum.

Lectio i.

Cap. 9.

INTEREA ut audivit Demetrius, quia cecidit Nicænor & exercitus ejus in praelio, apposuit Bacchidem & Alcimum rursus mittere in Judæam, & dextrum cornu cum illis. Et abierunt viam, quæ ducit in Galgala, & castra posuerunt in Masaloth, quæ est in Arbellis: & occupaverunt eam, & peremerunt animas hominum multas. In mense primo anni centesimi & quinquagesimi secundi, applicerunt exercitum ad Jerusalem: & surrexerunt, & abierunt in Beteam viginti millia virorum, & duo millia equitum. Et Judas posierat castra in Laiza, & tria millia viri electi cum eo: & viderunt multitudinem exercitus quia multi sunt, & timuerunt valde: & multi subtraxerunt se de castris, & non remanserunt ex eis nisi octingenti viri.

Ad